

Nr 54.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående vissa ändringar i den vid förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor fogade tulltaxa i vad angår vissa driv- och transportremmar m. fl. varuslag; given Stockholms slott den 3 februari 1928.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,
Enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Lyberg.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 februari 1928.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETTERSSON, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG, VON STOCKENSTRÖM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Lyberg, anmäler efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och chefen för handelsdepartementet förslag till vissa ändringar i gällande tulltaxa och anför:

Under den senaste tiden hava driv- och transportremmar av naturligt silke med inslag av bomullsgarn förts i marknaden. Det i sådana remmar ingående silket lär dock icke utgöras av vanligt, odlat silke utan av s. k. vildsilke, som betingar ett betydligt lägre pris än den odlade varan; enligt uppgift stå prisen å de båda slagen av silke till varandra i förhållande såsom 1 till 6.

Med tillämpning av gällande bestämmelser för tullbehandlingen av varor

Driv- och
transport-
remmar av
silke.

Gällande be-
stämmelser.

av silke hänföras remmar av nämnda beskaffenhet till rubrik 362 $\frac{1}{2}$ i tulltaxan, vilken rubrik upptager »vävnader och band för tekniskt bruk, av silke enbart eller i förening med annat spånadsämne» med tull av 6 kronor för kilogram.

Generaltullstyrelsen.

Generaltullstyrelsen har, under åberopande av § 3 i instruktionen för styrelsen, i skrivelse till Kungl. Maj:t den 23 november 1927 framhållit, att den tull, som sålunda utginge för varor, hänförliga till sagda rubrik, syntes innebära en alltför hård beskattning av ifrågavarande remmar, vilka enligt uppgift icke betingade högre inköpspris än 10 à 15 kronor för kilogram, och så gott som omöjliggjorde all import av dessa till riket; någon inhemsk tillverkning av silkesremmar syntes ännu icke förekomma.

Sin ställning till denna fråga har generaltullstyrelsen närmare utvecklat sålunda:

För styrelsen hade framhållits, att det icke vore förenligt med den svenska industriens intressen att genom en alltför hög tull hindra importen av remmar utav silke, enär dylika remmar i vissa avseenden erbjöde betydande fördelar framför remmar av annat material. Silkesremmarna vore nämligen mera smidiga och besatte därför större kraftöverföringsförmåga än andra remmar av samma dimensioner. Man skulle alltså vid användning av silkesremmar kunna för visst ändamål välja betydligt tunnare vara än som eljest vore möjligt. Härigenom kunde vikten av remmarna nedbringas och belastningen å transmissionerna minskas.

Vissa skäl syntes alltså tala för lämpligheten av att driv- och transportremmar av silke belades med lägre tull, än som nu utginge för dylika remmar. Ehuru någon inhemsk tillverkning därav icke för närvarande förekomme, syntes något tekniskt hinder för upptagandet av en sådan tillverkning icke föreligga. Frågan om tullsatsens storlek syntes därför kunna betraktas såsom en tullskyddsfråga. Härvid hade man att taga hänsyn till bland annat tullbelastningen å råmaterialet. Silke av ifrågavarande slag vore för närvarande åsatt en tull av 2 kronor för kilogram, och det bomullsgarn, som komme till användning vid tillverkning av remmarna, syntes i regel vara av beskaffenhet att draga en tull av 25 öre för kilogram. Det material, varmed remmarna vanligen impregnerades, syntes däremot vara fritt från tull. Enligt inhämtade upplysningar skulle för tillverkning av 100 kilogram impregnerade silkesremmar åtgå, då fråga vore om ändlösa remmar, 50 kilogram silke, 20 kilogram bomullsgarn samt 30 kilogram impregneringsmaterial och eljest 47 kilogram silke, 30 kilogram bomullsgarn och 23 kilogram impregneringsmaterial. För framställning av samma kvantitet icke impregnerade remmar syntes åtgå, om remmarna tillverkades ändlösa, 71 kilogram silke samt 29 kilogram bomullsgarn och eljest 61 kilogram silke och 39 kilogram bomullsgarn. De sammanlagda tullkostnaderna för materialet skulle sålunda växla mellan 101 kronor 50 öre och 149 kronor 25 öre för 100 kilogram remmar. En tullsats av 1 krona 75 öre för kilogram skulle sålunda utöver tullkostnaderna för materialet innefatta ett skydd av mellan 73.5 och 26 öre per kilogram, vilket finge anses tillräckligt för en eventuell inhemsk tillverkning av varan. Till jämförelse kunde nämnas, att driv- och transportremmar av kamelhår respektive bomull och lin vore belagda med en tullsats av 30 respektive 35 öre för kilogram. Det

effektiva tullskydd, tillverkningen av remmar utav sistnämnda material åtnjöte syntes växla mellan 15 och 10 öre för kilogram, allteftersom remmarna vore impregnerade eller ej.

Enligt de uppgifter angående värdet å silkesremmar, som inhämtats, skulle en tullsats av 1 krona 75 öre för kilogram motsvara omkring 12 procent av värdet för ändlösa och omkring 18 procent av värdet för icke ändlösa remmar, och syntes nämnda tullsats ej kunna anses för införseln hava prohibitiv verkan.

Därest förslaget om nedsättning av tullen å silkesremmar vunne beaktande, syntes den härför erforderliga ändringen i tulltaxan lämpligen böra ske på det sätt, att förenämnda rubrik 362 $\frac{1}{2}$ uppdelades i tvenne nummer, omfattande det ena driv- och transportremmar och det andra alla övriga artiklar, som nu fölle under rubriken i fråga.

På grund av vad sålunda anförts har styrelsen hemställt, att Kungl. Maj:tt måtte för riksdagen framlägga förslag om att rubrik 362 $\frac{1}{2}$ måtte uppdelas i två rubriker på det sätt, att tulltaxan i berörda delar erhöle följande lydelse:

»Vävnader och band för tekniskt bruk, av silke enbart eller i förening med annat spånadsämne:

362 $\frac{1}{2}$ a	driv- och transportremmar	1 kg. 1 krona 75 öre
362 $\frac{1}{2}$ b	andra slag	1 kg. 6 kronor.»

Kommerskollegium har, i anledning av remiss den 30 november 1927, avgivit utlåtande i ärendet den 2 januari 1928. I utlåtandet har kollegium, med åberopande av i ärendet införskaffade tillstyrkande yttranden från Sveriges industriförbund och Sveriges maskinindustriförening, förklarat sig icke hava något att erinra mot bifall till generaltullstyrelsens föreliggande förslag.

Kommerskollegium.

Sedermera har kommerskollegium med skrivelse den 5 januari 1928 överlämnat ett yttrande i ärendet från svenska bomullsfabrikantföreningen. Sagda förening har avstyrkt det av generaltullstyrelsen framlagda förslaget, under motivering, att föreningen icke funnit några talande skäl föreligga för ändring i nu gällande bestämmelser.

Lika med kommerskollegium och generaltullstyrelsen samt de i ärendet hörda sammanslutningarna Sveriges industriförbund och Sveriges maskinindustriförening har jag funnit skäl tala för lämpligheten av att driv- och transportremmar av silke beläggas med lägre tull än den för närvarande enligt tulltaxerubriken 362 $\frac{1}{2}$ fastställda, 6 kronor för kilogram. Dessa remmar synas ej betinga högre inköpspris än 10 å 15 kronor för kilogram, och den höga tullsatsen lär i det närmaste förhindra deras införsel till riket. Emellertid torde det vara till fördel för svenska industrien, att denna införsel icke blir omöjliggjord, enär enligt lämnade upplysningar dylika remmar i vissa avseenden äro bättre än remmar av annat material.

Departementschefen.

Vid bestämmande av den nya tullsatsen torde till utgångspunkt kunna tagas storleken av tullbelastningen å råmaterialet till varan. Enligt verk-

ställda beräkningar utgör denna belastning sammanlagt 102 å 149 kronor för 100 kilogram. Toges hänsyn endast härtill, borde för varan alltså svara en tullsats av 1 krona å 1 krona 50 öre för kilogram. Emellertid synes, efter vad generaltullstyrelsen anfört, jämväl i fortsättningen böra räknas med visst tullskydd för en eventuell inhemsk tillverkning av varan. Mot generaltullstyrelsens av kommerskollegium biträdda uppfattning, att detta skydd bleve väl avvägt, om tullsatsen bestämdes till 1 krona 75 öre — motsvarande, enligt av mig inhämtade kompletterande uppgifter, 8 å 18 procent av varuvärdet — har jag icke funnit anledning till erinran. Ej heller har jag något att invända mot styrelsens förslag i fråga om sättet för utformningen av den tillstyrkta tullförändringen. Den omständigheten, att tullsatsen vid förevarande tulltaxerubrik 362 $\frac{1}{2}$ beröres av handelsavtalet den 14 maj 1926 med Tyska riket, bör, då här är fråga om en tullsänkning, icke utgöra hinder för ändringens genomförande.

Golvplattor.

Gällande bestämmelser.

Enligt gällande tulltaxa utgör tullen för »arbeten av cement: plattor även av s. k. cementmosaik, samt ornament» (rubrik 36) 1 krona 25 öre för 100 kilogram. Tullen för »arbeten av mjuk kautschuk: plattor av högst 10 millimeters tjocklek (gummiduk) med inlägg eller omlägg av spånadsämne eller metall; andra packnings- och tätningmaterial samt packningar av mjuk kautschuk i förening med spånadsämne, asbest eller metall eller av spånads- eller annat ämne i förening med kautschuk; ävensom plattor och andra packningar av asbest i förening med spånadsämne eller av spånadsämne eller asbest i förening med stearin, talg, talk och dylika ämnen» (rubrik 634) är 25 öre för kilogram. För »arbeten av mjuk kautschuk: hov- och andra buffertar, plattor, packningar och tätningar, ej särskilt nämnda» (rubrik 635) utgör tullen 50 öre för kilogram. Vissa golvplattor av omkring 9 millimeters tjocklek och bestående av två skikt, nämligen ett övre av kautschuk samt ett undre av asbest och cement, av vilka det övre motsvarar ungefär en tredjedel av plattornas tjocklek, hänföres för närvarande till sistnämnda rubrik.

Inkommen framställning.

I en till Kungl. Maj:t ställd skrift av den 24 september 1927 har firman Lindbeck & Gedda i Göteborg anhållit, att rimligare tullsats måtte snarast fastställas å golvplattor av nyssberörda slag. Till stöd härför har firman anfört, att den å ifrågavarande golvplattor belöpande tullen, motsvarande 8 å 9 kronor per kvadratmeter, syntes orimligt hög i förhållande till värdet å de i varan ingående beståndsdelarna samt att tullsatsen omöjliggjorde import av detta varuslag, som icke vore föremål för tillverkning i Sverige. Varan borde i stället inordnas under rubriken 36 eller, om den ansåges hänförlig till kautschukvara, rubriken 634.

Kommerskollegium och generaltullstyrelsen.

Över framställningen hava kommerskollegium och generaltullstyrelsen den 30 december 1927 gemensamt avgivit utlåtande.

Med utlåtandet hava ämbetsverken översänt ett yttrande i ämnet från Sveriges kemiska industrikontor. Däri har industrikontoret uttalat, att varan måste rubriceras med hänsyn till kautschukbeläggningen men att det vore oklart, huruvida rubriken 634 i dess nuvarande lydelse kunde ifrågakomma för varan. Emellertid har industrikontoret erinrat, att det av firman framställda spörsmålet beaktats av 1925 års tulltaxerevision, som i sitt förslag till ny tulltaxa, bland annat, vidtagit sådan omarbetning av hithörande bestämmelser, att varan skulle bli hänförlig till rubrik (nr 965) med samma tullsats som rubriken 634. Eftersom spörsmålet således komme under omprövning i samband med granskningen av nämnda förslag, har industrikontoret ansett, att firmans framställning icke nu borde föranleda någon åtgärd.

För egen del hava ämbetsverken anfört i huvudsak följande:

Sådana golvplattor, som avsåges i framställningen, kunde icke enligt tulltaxans nuvarande lydelse tullbehandlas såsom cementplattor (tulltaxerubrik 36). Det^a av asbest och cement bestående skiktet syntes närmast vara att betrakta såsom underlag för kautschukmassan, som uppenbarligen icke utgjorde endast en obetydlig ytbeläggning eller ett för varans praktiska användning lämpligt överdrag utan inginge såsom en väsentlig beståndsdel, vilken även förlänade plattorna deras karaktär. Att det övre lagret i plattan icke utgjordes av ren kautschuk utan av en komposition, innehållande nämnda material, kunde icke tillmätas någon betydelse i detta sammanhang, då kautschuk icke plägade användas i rent tillstånd utan med viss inblandning av främmande ämnen. Golvplattor av ifrågavarande slag syntes därför med tillämpning av gällande bestämmelser otvivelaktigt böra tullbehandlas såsom »arbeten av mjuk kautschuk: plattor, ej särskilt nämnda» (rubrik 635).

Det vore emellertid uppenbart, att plattorna, som till följd av den ingående cementen vore jämförelsevis tunga, bleve genom att hänföras till sistnämnda rubrik mycket hårt beskattade. Enligt inhämtade upplysningar motsvarade en tullsats av 50 öre för kilogram för närvarande omkring 45 procent av varuvärdet. Skulle priset, såsom ansetts för troligt, framdeles gå ned, komme nämnda tullsats att framstå såsom ännu mera orimlig i förhållande till värdet.

Såvitt ämbetsverken hade sig bekant, vore plattor av ifrågavarande slag icke föremål för tillverkning inom landet.

Därest ändring skulle vidtagas i tulltaxan för vinnande av en mera skälig tull å sådana golvplattor, varom nu vore fråga, ansåge ämbetsverken sig emellertid icke kunna förorda varans upptagande bland cementarbeten, såsom sökanden yrkat, utan syntes plattorna med hänsyn till sin karaktär och i överensstämmelse med de principer, som låge till grund för varugrupperingen i gällande tulltaxa, alltjämt böra bibehållas under avdelning IX, som innefattade kautschuk och kautschuksvaror. Det syntes ej heller kunna anses motiverat att inom denna avdelning i tulltaxan införa någon ny rubrik för varan i fråga, som näppeligen kunde bli någon större importartikel. Vid sådant förhållande syntes den önskvärda nedsättningen av tullen lämpligen kunna vinnas på det sätt, att varan upptoges i rubrik 634, vilken nu innefattade de särskilt nämnda slag av kautschuksplattor, som droge en tull av 25 öre för kilogram. Härigenom skulle tullen bli

nedsett till hälften av den nuvarande. Den vid rubrik 634 gällande tullsatsen utgjorde för övrigt den lägsta, som för närvarande utginge för någon vara inom gruppen »arbeten av mjuk kautschuk».

Såsom Sveriges kemiska industrikontor i sitt yttrande framhållit, skulle golvplattor av ifrågavarande beskaffenhet enligt det förslag till ny tulltaxa, som framlagts av 1925 års tulltaxerevision, bliva hänförliga till nr 965, som i förslaget motsvarade den nuvarande rubriken 634 och vid vilket nummer tullen jämväl upptagits till endast 25 öre för kilogram. Med hänsyn till att frågan om en ändring i den nuvarande tullbeskattningen sålunda syntes komma att upptagas till prövning av statsmakterna i samband med behandlingen av förslaget till ny tulltaxa, ansåge kontoret, att den nu gjorda framställningen icke borde föranleda någon åtgärd. Häremot kunde givetvis göras den invändningen, att det ännu vore ovisst, när nyss berörda tulltaxeförslag kunde komma att bliva föremål för prövning, och att den höga tullen under mellantiden komme att så gott som omöjliggöra import av varan i fråga.

På grund av vad sålunda anförts hava ämbetsverken ifrågasatt, huruvida icke redan för 1928 års riksdag förslag borde framläggas om vidtagande av sådan ändring av tulltaxerubriken 634, att rubriken erhöle följande lydelse:

Arbeten av mjuk kautschuk:

- 634 plattor av högst 10 mm. tjocklek (gummiduk) med inlägg eller omlägg av spånadsämne eller metall, samt plattor med underlag av cement eller annat dylikt material; andra packnings- och tätningsmaterial samt packningar av mjuk kautschuk i förening med spånadsämne, asbest eller metall eller av spånads- eller annat ämne i förening med kautschuk; ävensom plattor och andra packningar av asbest i förening med spånadsämne eller av spånadsämne eller asbest i förening med stearin, talg, talk och dylika ämnen ..... 1 kg. 25 öre.

Departements-
chefen.

Av den gjorda utredningen framgår, att vara av det slag, varom fråga är, ansetts icke kunna med nuvarande lydelse av tulltaxan inordnas under annan rubrik än den som avses för »arbeten av mjuk kautschuk; plattor, ej särskilt nämnda» (rubrik 635). Den omständigheten, att i varan ingår ett lager cement, synes emellertid, efter vad kommerskollegium och generaltullstyrelsen erinrat, medföra, att varan blir väsentligt högre beskattad än som kan förutsättas hava vid bestämmandet av tullsatsen vid nämnda tulltaxerubrik avsetts för de dit i allmänhet hänförliga varuslagen. Enligt införskaffad uppgift motsvarar tullen i detta fall ej mindre än omkring 45 procent av varuvärdet. Då detta förhållande lär så gott som omöjliggöra importen till Sverige av nämnda vara, vilken ej är föremål för tillverkning inom landet, torde en förändring av bestämmelserna om varans tulltaxerubricering vara önskelig. Förändringen synes mig lämpligen kunna vidtagas på sätt ämbetsverken tillstyrkt, nämligen genom att i rubriken 634 införa orden »samt plattor med underlag av cement eller annat dylikt material». Därigenom

komme tullsatsen för varan att nedgå från 50 öre till 25 öre för kilogram. För ett uppskov med tullsatsens nedbringande, till dess 1925 års tulltaxe-revisions förslag må träda i tillämpning, synes med avseende å föreliggande omständigheter tillräcklig anledning icke föreligga.

De rubriker i tulltaxan, som avse fönster- och spegelglas, jämte till dessa hörande anmärkningar hava för närvarande följande lydelse:

»Fönsterglas, även färgat, samt spegelglas:
ofolierat:

utan slipning eller etsning, i plana skivor med en sammanlagd längd och bredd:

682	av mindre än 135 cm.	1 kg.	10 öre
683	av 135 intill 245 cm.	1 kg.	10 öre
684	av 245 cm. eller däröver	1 kg.	12 öre

Anmärkingar till nr 682—684.

1. Vid tullbehandling av glas, som icke har rätvinklig, fyrhörnig form, beräknas summan av största höjden och största bredden motsvara sammanlagda längden och bredden.
2. Avdrag i vikten medges icke för emballaget.

mattslipat, slipat och polerat, etsat, böjt eller kupigt:

685	utan fasett- eller kantslipning	1 kg.	25 öre
686	andra slag	1 kg.	40 öre

folierat:

687	utan fasett- eller kantslipning	1 kg.	40 öre
688	andra slag	1 kg.	50 öre.»

Med stöd av § 3 i instruktionen för generaltullstyrelsen har styrelsen i förutnämnda skrivelse den 23 november 1927 framhållit önskvärdheten av viss ändring i gällande tulltaxas bestämmelser om fönster- och spegelglas. Såsom skäl härför har generaltullstyrelsen anfört följande:

Av tulltaxerubrikerna 682—686 framginge, att det ofolierade glaset vore i tullhänseende uppdelat i två kategorier, av vilka den ena omfattade sådant i plana skivor inkommande glas, som saknade slipning eller etsning (rubrikerna 682—684), och den andra allt mattslipat, slipat och polerat, etsat, böjt eller kupigt glas (rubrikerna 685—686). Uttrycket »utan slipning» i överrubriken till nr 682—684 tolkades med hänsyn till uppställningen av rubrikerna inom hela ifrågavarande grupp såsom avseende endast ytbehandlingen i egentlig mening. Ofolierat glas med fasett- eller kantslipning men i övrigt oslipat och utan etsning hade sålunda, om det inkommit i plana skivor, icke hänförts till rubrik 686 utan tullbehandlats enligt någon av rubrikerna 682—684.

Uppdelningen av det ofolierade glaset i förenämnda två kategorier hade tidigare icke vållat några större svårigheter av tullteknisk natur. På senare tiden hade emellertid till införsel i allt större utsträckning förekommit maskingjort eller s. k. draget fönsterglas. Dylikt glas vore i regel tjockare och företedde en mera jämn yta än det vanliga blåsta glaset, varför det ofta visat sig vara förenat med betydande svårigheter att vid tullbehandlingen skilja detsamma från glas med slipad och polerad yta. Dessa svårigheter syntes också komma att ökas i samma mån som tekniken för fram-

Fönster- och spegelglas.

Gällande bestämmelser.

Generaltullstyrelsen.

ställningen av det dragna glaset utvecklades, och man kunde därför måhända framdeles bliva nödsakad att taga i övervägande, huruvida icke glas av sistnämnda slag i tullhänseende borde helt jämföras med ytslipat och polerat glas.

Berörda svårigheter gjorde sig nu särskilt gällande vid tullbehandlingen av sådana mindre, avpassade och i regel fasett- eller kantslipade glasskivor, som infördes för användning till olika ändamål, exempelvis för att efter foliering infattas i dörrar och möbler eller för att nyttjas såsom fönster eller vindrutor å automobiler. Dylka mindre skivor utgjordes numera i stor utsträckning av draget glas, och syntes för användning till nämnda ändamål utsorteras de mest jämna och felfria stycken, som erhöles vid tillverkningen. Då fråga vore om större ytor, kunde det dragna glaset ännu icke på samma sätt ersätta det ytslipade, älderstund de förefintliga ojämheterna i sådant fall alltid framträdde å någon del av ytan. När endast mindre ytor stode till förfogande för bedömandet av glasets beskaffenhet, ställde det sig, såsom nämnt, betydligt svårare att avgöra, huruvida ett ytslipat glas föreläge eller ej, och på området sakkunniga personer, från vilka yttranden inhämtats i tvistiga fall, hade också många gånger ställt sig synnerligen tveksamma beträffande varans beskaffenhet i berörda avseende.

Det syntes därför icke vara möjligt att med nuvarande bestämmelser i tulltaxan vinna erforderlig likformighet i tullbehandlingen av i mindre dimensioner inkommande ofolierat fönster- och spegelglas. Då vidare bestämmelserna i fråga ständigt förorsakade tidsödande undersökningar och nödvändiggjorde samråd med sakkunniga, syntes en ändring däri få anses påkallad. Ändringen syntes emellertid, åtminstone tills vidare, kunna begränsas till att avse endast det fasett- eller kantslipade glaset av mindre dimensioner, vilket, såsom förut framhållits, för närvarande vållade de största svårigheterna vid tullbehandlingen. I fråga om dylikt glas syntes den önskvärda likformigheten enklast kunna vinnas på det sätt, att i taxan infördes en bestämmelse därom, att allt sådant glas skulle hänföras till rubrik 686, oavsett huruvida ytan blivit slipad och polerad eller ej. Genom införandet av en dylik föreskrift skulle visserligen tullen för fasett- eller kantslipat draget glas bliva höjd till 40 öre för kilogram. Härvid vore emellertid att märka dels att — enär vid tullbehandlingen av glas, hänförligt till någon av rubrikerna 682—684, allt emballage skulle inräknas i vikten, medan däremot tullen för glas, som fölle under någon av de följande rubrikerna, skulle utgå efter nettovikten — tullförhöjningen i verkligheten komme att bliva avsevärt mindre än som framginge vid en direkt jämförelse mellan tullsatserna, dels ock att fasett- eller kantslipning av ofolierat glas i plana skivor utan slipning eller etsning å ytan för närvarande icke åtnjöte något som helst tullskydd, under det att en dylik bearbetning i fråga om sådant ofolierat glas, som vore mattslipat, slipat och polerat, etsat, böjt eller kupigt, tillerkänts ett tullskydd av 15 öre för kilogram. Rörande frågan om tullskyddets storlek för fasett- och kantslipning av glas hade 1906 års tulltaxekommitté i sitt betänkande bland annat anfört följande: »Från de under senare tid inom landet anlagda fabrikerna för fasett- och kantslipning av glas har nämligen framhållits, att denna industri icke kunnat med framgång upptaga konkurrensen med utlandet, enär fasett- och kantslipning för närvarande vore helt och hållet i avsaknad av tullskydd. För fasett- och kantslipat spegel- och fönsterglas har därför påyrkats införande av högre tull, ett yrkande, som, då det för kommittén framstätt såsom en brist i

gällande taxa, att berörda bearbetning, genom vilken glasets värde lär höjas med en tredjedel, icke åtnjuter något som helst skydd, ansetts förtjänt av beaktande; och har kommittén sålunda funnit så väl det slipade, ofolierade, som det folierade glasets böra, sedan dimensionsgränsen bortfallit, åsättas olika tull, allteftersom det är försett med eller saknar fasett- eller kantslipning. — Vad beträffar ofolierat slipat eller etsat glas utan fasett- eller kantslipning, varå medelvärdet lär uppgå till omkring 75 öre per kilogram, har tullen för detsamma ansetts böra sättas till medeltalet av gällande tullsatser för dylikt glas eller till 25 öre per kilogram. — För folierat glas utan fasett- eller kantslipning har tullsatsen ansetts böra sättas något närmare den högre nu utgående tullen eller till 45 öre per kilogram. För fasett- och kantslipning har ett skydd av 15 öre per kilogram befunnits lämpligt och har därför det fasett- eller kantslipade glasets upptagits med tullsatser av respektive 40 och 60 öre per kilogram.»

Att man icke samtidigt införde något tullskydd för motsvarande bearbetning av sådant glas, som nu fölle under rubrikerna 682—684, syntes hava berott därpå, att fasett- eller kantslipat dylikt glas då ännu icke förekommit till införsel.

Därest fasett- eller kantslipat draget glas i mindre dimensioner skulle föras till rubrik 686, komme tullskyddet för fasett- och kantslipningen, om hänsyn toges till de olika emballagebestämmelserna, att uppgå till omkring 25 öre för kilogram, d. v. s. 10 öre mera än 1906 års tulltaxekommitté ansåg böra utgå för sådan bearbetning. Då emellertid ändringen blott skulle gälla de mindre dimensionerna, som man för övrigt i allmänna handeln icke syntes skilja från spegelglas, och en avsevärd förskjutning i framställningskostnaderna även inträtt till nackdel för de inhemska sliperierna, syntes nämnda förhållande icke böra utgöra hinder för genomförandet av den ifrågasatta, ur tullteknisk synpunkt synnerligen önskvärda ändringen i taxan.

Såsom i det föregående framhållits, ansåge styrelsen, i likhet med de sakkunniga på området, med vilka styrelsen rådfört sig, att ändringen kunde begränsas till att gälla endast fasett- eller kantslipat glas av mindre dimensioner. Att härvid fastställa någon lägre gräns än den som redan funnes angiven vid nr 682 i tulltaxan syntes dock knappast vara lämpligt, även om detta eljest med hänsyn till ändringens syfte skulle låta sig göra.

Vad slutligen beträffade frågan, huru i tulltaxan skulle angivas, att sådant ofolierat, i skivor med en sammanlagd längd och bredd av mindre än 135 cm. inkommande draget glas, som blivit fasett- eller kantslipat, skulle tullbehandlas enligt rubrik 686, syntes detta lämpligen böra ske på det sätt, att till rubrik 682 fogades en anmärkning av följande lydelse:

»Till denna rubrik eljest hänförligt glas tullbehandlas, om det inkommer med fasett- eller kantslipning, enligt rubrik 686.»

I detta ärende har kommerskollegium den 2 januari 1928 avgivit infortrat utlåtande, däri kollegium under hänvisning till införskaffade tillstyrkande yttranden av Sveriges fönsterglasbruksförbund, Sveriges industriförbund, Sveriges maskinindustriförening och Sveriges kemiska industrikontor förklarat sig icke hava något att erinra mot det avgivna förslaget.

Kommerskollegium.

Såsom den lämnade redogörelsen giver vid handen, har på senare tiden förekommit ökad införsel av ofolierat s. k. draget fönsterglas. Denna vara, som har

chefen.

oslipad yta, har ofta endast med svårighet kunnat skiljas från glas med slipad och polerad yta. Till följd härav hava olikformigheter i tulltaxerubriceringen uppstått. De största svårigheterna hava, enligt vad generaltullstyrelsen upplyst, inträtt i fråga om det fasett- eller kantslipade glaset av mindre dimensioner. Det synes därför vara lämpligt att, såsom generaltullstyrelsen och kommerskollegium tänkt sig, i fråga om dessa mindre glas företaga en jämkning av tulltaxans bestämmelser sålunda, att fasett- eller kantslipat fönsterglas och därmed likställt spegelglas utan slipad eller etsad yta och av mindre dimensioner, förslagsvis med en längd och bredd av sammanlagt 135 centimeter (rubrik 682), hänföres till samma rubrik, som avsetts för slipat och polerat dylikt glas (rubrik 686). Tullsatsen för ifrågavarande ej slipade eller etsade glas kommer därigenom att belöpa sig till 40 öre i stället för 10 öre för kilogram. Ökningen i tullen för varan blir dock i verkligheten avsevärt mindre, än som svarar mot tullsatsens höjning, enär vid tullbeloppens uträkning enligt rubriken 686 varans emballage icke, såsom förhållandet är vid den hittillsvarande rubriceringen, inräknas i varans vikt. Genom ändringen kommer fasett- eller kantslipning av ofolierat glas i plana mindre skivor utan slipning eller etsning å ytan att erhålla visst tullskydd, nämligen omkring 25 öre för kilogram. Häremot synes, med hänsyn till vad generaltullstyrelsen i ämnet anfört och kommerskollegium biträtt, betänklighet ej behöva möta. Mot styrelsens förslag i fråga om formen för ändringens genomförande har jag ej funnit anledning till erinran.

Bariumhydrat.

Bariumhydrat finnes icke särskilt nämnt i tulltaxan. På grund härav och då ifrågavarande artikel anses utgöra ett kemiskt-tekniskt preparat, hänföres densamma till rubrik 1259, upptagande »kemiskt-tekniska preparat, ej särskilt nämnda», med tull av 15 procent å värdet. Någon inhemsk tillverkning av bariumhydrat förekommer icke, och enligt uppgift är ej heller ifrågasatt att upptaga en sådan tillverkning.

Gällande bestämmelser.

Inkommen framställning.

I en till Kungl. Maj:t ställd, till kommerskollegium inlämnad skrift av den 20 september 1927 har svenska ackumulator aktiebolaget Jungner anhållit, att tullen å bariumhydrat måtte upphävas.

Kommerskollegium och generaltullstyrelsen.

Med överlämnande av berörda skrift samt ett från Sveriges kemiska industrikontor infordrat tillstyrkande utlåtande hava i anledning av den gjorda framställningen kommerskollegium och generaltullstyrelsen i skrivelse den 19 oktober 1927 gemensamt anfört huvudsakligen följande:

Bariumhydrat användes för ett flertal olika ändamål. Sökandens behov av varan vid tillverkning av ackumulatorer kunde för år 1927, enligt vad som meddelats, beräknas uppgå till omkring 75 ton, vilken kvantitet betingade ett inköpsvärde av omkring 21,000 kronor.

Den svenska kemiska industrien syntes icke hava något behov av tull-

skydd för varan. Bariumhydrat skulle enligt det förslag till reviderad tulltaxa, som framlagts av 1925 års tulltaxerevision, bliva fritt från tull.

Om nämnda vara skulle undantagas från tillämpningen av rubrik 1259, syntes densamma lämpligen böra införas i rubrik 1145, vilken redan nu upptog två närstående bariumföreningar, nämligen bariumoxid och bariumsuperoxid.

I anslutning härtill hava ämbetsverken ifrågasatt vidtagande av sådan ändring i tulltaxerubriken 1145, att rubriken erhöles följande lydelse:

»Koksalt (klornatrium), alla slag; klorkalium, salmiak (klorammonium), klorkalcium, klorbarium, bariumoxid, bariumsuperoxid, bariumhydrat, klormagnesium och kloraluminium; ävensom brom, bromkalium, bromnatrium och bromammonium samt jod, jodkalium, jodnatrium och jodammonium ..... fria.»

På grund av vad kommerskollegium och generaltullstyrelsen i frågan anförde får jag förorda, att tullfrihet beredes för preparatet bariumhydrat. Ämbetsverkens förslag, att för ernående härav preparatet upptages i tulltaxerubriken 1145, synes mig lämpligt. Det må här erinras, att rubriken till viss del är berörd av handelsavtalet den 4 maj 1925 med Spanien.

*Departements-
chefen.*

Med åberopande av vad jag sålunda beträffande de olika varuslagen anförde hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen,

dels besluta, att den vid förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor fogade tulltaxan skall i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

**Departement-
schefens
hemställan.**

		Kvantitet för tullbe- handlingen	Tullsats	
			Kronor	öre
	Vävnader och band för tekniskt bruk, av silke enbart eller i förening med annat spånads- ämne:			
362 ¹ / ₂ a	driv- och transportremmar	1 kg.	1	75
362 ¹ / ₂ b	andra slag	1 kg.	6	—
	Arbeten av mjuk kautschuk:			
634	plattor av högst 10 mm. tjocklek (gummiduk) med inlägg eller omlägg av spånadsämne eller metall, samt plattor med underlag av cement eller annat dylikt material; andra packnings- och tätningmaterial samt pack- ningar av mjuk kautschuk i förening med spånadsämne, asbest eller metall eller av spånads- eller annat ämne i förening med kautschuk; ävensom plattor och andra pack- ningar av asbest i förening med spånads- ämne eller av spånadsämne eller asbest i förening med stearin, talg, talk och dylika ämnen	1 kg.	—	25
	Fönsterglas, även färgat, samt spegelglas: ofolierat:			
	utan slipning eller etsning, i plana skivor med en sammanlagd längd och bredd:			
682	av mindre än 135 cm.	1 kg.	—	10
	<i>Anm.</i> Till denna rubrik eljest hänförligt glas tullbehandlas, om det inkom- mer med fasett- eller kantslipning, enligt rubrik 686.			
1145	Koksalt (klornatrium), alla slag; klorkalium, salmiak (klorammonium), klorkalcium, klor- barium, bariumoxid, bariumsuperoxid, ba- riumhydrat, klormagnesium och kloralumi- nium; ävensom brom, bromkalium, brom- natrium och bromammonium samt jod, jod- kalium, jodnatrium och jodammonium	—		<i>fria</i>

dels ock förklara, att ändringarna skola träda i kraft å dag, som Konungen bestämmer.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:t Konungen bifalla samt förordnar, att proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Svante Ericsson.